

РЕШЕНИЕ

№ 1300

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10716** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 10, ал.6 от Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД).

Образувано е по жалба на Ф. С. с ЛНЧ [ЕГН], с адрес: С., ул. „6-ти септември“ № 24, ет.3, ап.8, действаща чрез адв. Е. Г., срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЩ/3355 от 07.10.2020г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с която е отказано изплащане на еднократна помощ по ЗСПД при раждане на детето А. Х. П..

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, издадена в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Излагат д се доводи, че разпоредбата на чл.11, ал.5, т.2 от ППЗСПД, на която се е позовал административния орган в мотивите за отказа си, установява за него задължение да извърши проверка относно наличието или отсъствието на определени фактически положения. Поддържа, че невъзможността на ответника да изпълни задълженията си не означава, че има право да откаже поисканата и дължимата социална помощ. Относно съответствието на акта с целта на закона се изтъква, че мерките за социално подпомагане, предвидени в Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД), са с цел стимулиране на раждаемостта и улесняване отглеждането на децата в семейна среда, поради което случаите, в които законът допуска постановяване на отказ, са изчерпателно и конкретно изброени с цел избягване на злоупотреба с финансови средства.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., представляван от юрк. Л., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Ф. С. е гражданка на Италия и постоянно пребиваваща в България, съгласно удостоверение за пребиваване на граждани на ЕС № [ЕГН], издадено от МВР. е подала Заявление-декларация с вх. № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/3355 от 30.09.2019 г. за отпускане на еднократна помощ при раждане на дете. С него жалбоподателката е поискала отпускането на еднократната помощ по чл. 6 ЗСПД за раждането на детето А. Х. П., ЕГН [ЕГН].

Във връзка с подаденото заявление ДСП – Л. е изпратила писмо до консулски отдел към посолството на Италия с искане на информация дали са ползвани от Ф. С. семейни помощи при раждане за детето А. Х. П.. В отговор е посочено, че в Италия са в сила Закон № 190 от 2014 г. (чл.1, ал.125 до 129) и Указа на министър-председателя от 27.02.2015г. (т.нар. Бонус-бебе), които предвиждат парични помощи за родители, които отговарят на точно определени изисквания, свързани със семейното положение, икономическото положение и адресната регистрация в Италия“. Посочено е също така, че в досиетата на К. отдел към посолството на Италия в С. е представен акт за раждане на А. Х. П., представен от родителите на непълнолетната с цел регистрация в Италия, като съгласно представеното удостоверение Ф. С. и А. Х. П. са регистрирани в Регистъра на италианците, пребиваващи в чужбина.

Въз основа на получените отговор директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. е издал процесната Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/3355 от 07.10.2020г., с която е отказано отпускането на еднократната помощ на основание чл.11,ал.5,т.2 от ППЗСПД по съображения, че не може да се установи ползване/неползване право на помощ при раждане в съответната държава за детето, за което се иска помощ по чл.6 от ЗСПД.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата от закона форма и с необходимото съдържание. Заповедта обаче е издадена при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

Съгласно чл.1 от ЗСПД законът урежда условията за придобиване правото на семейни помощи при бременност, раждане и отглеждане на деца, формите и реда за тяхното предоставяне. Чл.6 от ЗСПД регламентира правото на майката да получи еднократна помощ при раждане на дете, независимо от доходите на семейството, когато детето не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

Видно от чл.11 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи за деца (ППЗСПД), еднократна помощ при раждане на живо дете се отпуска въз основа на подадено заявление декларация по образец, към което се прилага копие от разрешението за продължително или постоянно пребиваване на гражданите на

Европейския съюз и Европейското икономическо пространство и копие от разрешението за продължително, постоянно и дългосрочно пребиваване на чужденците. В случая не е спорно, че жалбоподателката е подала такова заявление по образец, както и доказателства, че същата е с постоянно пребиваване в Република България.

Съгласно чл.11, ал.5 от ППЗСПД, в случаите, когато майката е с чуждо гражданство и с разрешено продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в страната и не може да бъде получена информация за родените от майката деца от компетентния орган в Република България, дирекция "Социално подпомагане" извършва проверка чрез консулството на съответната държава по постоянен адрес на майката за: 1. установяване на родените от майката деца въз основа на легализиран документ; 2. установяване на ползване/неползване право на помощ при раждане в съответната държава за детето, за което се иска помощ по чл. 6 от Закона за семейни помощи за деца. Ако при проверката по ал. 5 се установи, че правото на помощ при раждане е ползвано в държавата по постоянен адрес на майката за същото дете, за което се иска помощта по чл. 6 от Закона за семейни помощи за деца, тя не се отпуска (ал.7).

В конкретния случай административният орган е извършил предвидената в чл.11, ал.7 ППЗСПД проверка, но е интерпретирал неправилно резултата от нея и вследствие на това е издал един незаконосъобразен акт. Видно от отговора на консулския отдел в посолството на Италия, в него не е изрично посочено, че Ф. С. не е получила семейна помощ за раждането на детето от италианската държава. В писмото обаче се съдържат достатъчно данни, от които може да се направи заключение в такъв смисъл. Посочвайки приложимите разпоредби от италианското законодателство, консулската служба е заявила, че семейните помощи в Италия са обвързани с адресна регистрация в Италия, на което условие жалбоподателката очевидно не изпълнява, доколкото същата е с постоянно пребиваване и с настоящ адрес в България. Именно в тази връзка е предоставена от италианското посолство информация, че майката и детето са вписани в регистъра на италианците, пребиваващи в чужбина – с оглед условието по италианския закон за адресна регистрация в Италия. При така получената от консулския отдел на посолството на Италия информация органите по социалното подпомагане неправилно са приложили закона, като са приели, че Ф. С. не отговаря на условията за получаване на еднократна помощ по ЗСПД и са отказали предоставянето на такава помощ. Основание да бъде отказана еднократната помощ по чл.6 от ЗСПД е да е получена помощ за раждане на дете от съответната държава, чийто гражданин е майката - факт, който трябва да е категорично установен. В случая липсват каквито и да било данни, че жалбоподателката е получила такава помощ. Нещо повече, както от информацията в отговора на италианското посолство, така и от представените в хода на настоящото производство извадки от приложимия Закон № 190 от 23 декември 2014 г. (в превод), може да се направи косвен, но обоснован извод в обратната насока, тъй като отпускането на семейни помощи за деца в Италия обвързано с местоживееене в страната – условие, което Ф. С. явно не изпълнява. Освен това, според разпоредбите на италианския закон, семейните помощи за деца са месечни и се изплащат на детето до навършване на една, респ. две години, подобно на месечните помощи по чл.2, ал.3,т.1 от ЗСПД, т.е. касае се за друг вид помощ, а не еднократна такава за раждане на дете. Следователно, при липсата на данни, че въобще по италианското законодателство се предвижда еднократна помощ за раждане, подобна на помощта по чл.6 от ЗСПД, както и че жалбоподателката е получила такъв

или подобен вид помощ, не е налице основание за отказ по чл.11, ал.7 от ППЗСПД. Тук следва да се посочи и че неправилно административният орган се е позовал за отказа си на чл.11, ал.5, т.2 от ППЗСПД, тъй като, както правилно се изтъква в жалбата, това е разпоредбата, която очертава предмета и целта на извършваната от органите по социално подпомагане проверка, но основанието за отказ е регламентирано в разпоредбата на чл.11, ал. 7 ППЗСПД.

С оглед всичко изложено дотук, съдът приема, че неоснователно е отказана на Ф. С. изплащането на еднократна помощ за раждане на дете. Оспорената Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/3355 от 07.10.2020г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението, като се съобразят дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважено искането на жалбоподателката за присъждане на сторените по делото разноски за платена държавна такса и адвокатско възнаграждение, възлизащи общо на 910 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. С. Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/3355 от 07.10.2020г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане да заплати на Ф. С. разноски по делото в размер на 910 лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: